

ד"ר

רש"י

(א) תענית ז' (ב) ע' פסח
ע"ז טז: ד"ה פסח' אונחמא,
(ג) בערוך ערך קלח. משיס
קלח של כרוב בסיו ובלעו,
(ד) [מעשרות ע"כ מ"ח],
(ה) [ג"ל בריה ולא אחמיה
לבר קשרא כתב וד"א
בע"י, (ו) [מכית כד':
(ז) שיר לע"א].

בגמ' א"ל אם לקובר
יצונו בק. ע"ן כזה דבר
מחמד נמשכות שנות יעקב
ח"ל סי' הקכ:

אשרתו של מורנוסרופוס.
שהיה ר"ע מקפח
מורנוסרופוס לפני קיסר
בנקראי פעם אחת הלך
לביטו וזקק אמרה לו אשרו
ממני מה פניך וזעפס
היום אמר לה ממני פלוגי
שמענר אותי אמרה לו
אלהיהם של אלז שוגא
אמה תן לי רשות ואכשיל

[illegible]

דעות ותקשטה והלכה לה אלץ
ד"ע כשלה ר"ע אותו רק שחק
ויבנה אמרה לו מה אינך תן מלת
מילין אמר לה שמי אפרש שליש לא
קופא אישתימיט עי
בתירה אישכחה ד
אייתנין ליה כולהון
לרבי יהושע בן חנניה
מכוער א"ל למדי במני
יין אמרה ליה במני
עלמא בפחרא ואתון
אחיתון במאני דכספא
חמרא במאני דכספא
אף אורייתא בן (ס) ו
אמר לה אי הוו סני
דתיא לקמיה דרב י
ואתחייבת דני דניא
רבך הכי דן אמר
ליה אין גוצא ורבה
שיניה אמר לה לבוויי
אתתא בשמתא פקעה
סורמיטא: מאי ביצה
עברא דעביד לה
(ו) ומעייל לה אלפא
ואלפא זימני במיא ק
היכי דבלעיתה ואם
מלעי וכן נפקא ואתיא
מבעיה ליה ובמאי מינ
נפשיה ב"ב קולחא עד
עליה שעריהון תנן התם
לא יאכל בכנות שבע
בכלופסין מאי כלופסין
מנהון לפרי ההוא גבר
לאגמוריה אלפא מינ
מאה אומניה דרינא
אבוהינו אמרו בשנינו
לא ראיו רבי עבר ל
כתב על בית גגנא
ירבואין דינרין נפקו
אומניה לבר קפרא
רצונו כך לעושי רצונו
אומניה אמר לעושי
לעוה"ב עאכ"ו: יומא
פורענותא לעלמא א"ל
ויהיבנא לך ארבעין גר

ומש"ה לא יאכל שאין לו לפועל לאכול אלא מאתו מין ממש טובה. בדכתיב (איכה ג) נשיתי טובה. היה חמה על שהיו כל כך

ובמן אשתו של טורנוסרופוס ומן קמיעא בר שלום: רב גמרא יהיב ד' זוזי לספונאי לאתווי בהון מידעם לא אשכחו אחויה ליה בהון קופא אישתמיט על ^(א) להרתא חפרו בתריה אשכחיה דרביע על מרגלייתא אייתנין ליה כולהון ^(א) אמרה ליה בת קיסר לרבי יהושע בן חנניה ^(א) תורה מפארה בכלי מכוער א"ל למדי מבית אבוך כמה מניחין יין אמרה ליה כמהין דפארה אמר לה כולי עלמא בפארה ואתון במאני דפארה אתון אחיתון במאני דכספא ודהבא אזלת ורמת חמרא במאני דכספא ודהבא וסרי אמר לה אף אורייתא כן ^(א) והאיכא שפירין וגמירין אמר לה אי הוו סנו הוו גמירין מפי התיא דאתיא לקמיה דרב יהודה מנהרדעא לדינא ואיחתייב מן דינא אמרה ליה שמואל רבך הכי דנן אמר לה ידעת ליה אמרה ליה אין גזאא ורבה כריסיא אוכם ורבה שנייה אמר לה לבווייה קאתית תיהוי התיא אתא בשמחתא פקעה ומתה: ומותר בביצה טורמיטא: מאי ביצה טורמיטא אמר שמואל עברא דעבד לה שוי אלפא דינרי ^(א) ומע"ל לה אלפא זימני במיא חמימי ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתוטרא כי ה"כ דבלעיתיה ואם אית ^(א) כיבא סריך עלה וכד נפקא ואחרי דע אסיא מאי סמא מתבעי ליה וכמאי מתסי שמואל הוה ברין נגפשיה ^(א) בקולחא עד דמסתרין אינשי ביתיה עליה שעריוהון תנן התם ^(א) היה עושה בכלופסין לא יאכל כבנות שבע כבנות שבע לא יאכל בכלופסין מאי כלופסין מינא דתאיני דעבדין מנתון לפדי ההוא גברא דיהב עבדא לחבריה לאגמוריה אלפא מיני לפדי אגמריה תמני מאה אומניה לדינא לקמיה דרבי אמר רבי אבותינו אמרו נשינו טוביה אנו אפילו בעינינו לא ראינו רבי עבד ליה הלולא לר"ש ^(א) ברבי כתב על בית גננא עשרין וארבעה אלפין ריבואין דינרין נפקו על בית גננא דין ולא אומניה לבר קפרא ^(א) אמר ליה ^(א) אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה אומניה אמר לעושי רצונו בעולם הזה כך לעוה"ב עכ"ו: יומא דמחייך ביה רבי אתיא פורענותא לעלמא א"ל לבר קפרא לא תבדוהון ויחיהנא לך ארבעין גריווי חישא א"ל ליהוה מר דכל

ל אלא מאותו מין ממנו שעושה בו: לפדי. שם חב
יה חמה על שהיו כל כך [בהאיין] במיני חענוג: נפקו

ופוס' ומן קטיעא בר
 וזוי לספונאי לאתויי
 חזו אתיוה ליה בהון
 (ס) לחרתא חפרו
 יגיע על מרגלייתא
 אמרה ליה בת קיסר
 תחורה מפוארה בכלי
 שם אבך במה מניחין
 פתחא אמר לה כולי
 כמאני דפתחא אתון
 ודהבא אזלת ורמת
 דהבא וסרי אמר לה
 איכא שפירין וגמירין
 וזון גמירין טפי ההיא
 דה מנהרדעא לדינא
 אמרה ליה שמואל
 איתת ליה אמרה
 בריסיה אוכב ורבה
 קאתית תיהוי ההיא
 ימיתה: ומותר בכביצה

לה השנים אומר קן מה שרקאי
 בשניל שמטיס סרוחה בלח ובימי
 בשניל שיופך עמד בלכות בארך
 ומת שחק לה רצה לומר לה אשפי"כ
 הפלירה לו עד שחמך לה שמעיה
 להגמיר ומנשא לו אמרה לו וכי ים
 משוכה אמר לה הן ותגמירה לאחר
 שמת בעלה ונאחזת לו והביאה
 לו ממון גדול: **מן קטיעא בר**
שלום. מפורש במסכת ע"ז בפ"ק
 (דף י"ז:) **קוסא.** קוף: **על**
לפרסא. נכנס הקוף בחור אחד
 בקרקע: **רביע.** רוכן: **הכי דנן.**
 כמו שדמני אחת במתמי: **ידעס**
 ליה. מכרת אחת: ורבה כריסיה.
 בען גדול ים לו: **טורמיטא עבדא**
דעניד ללח. ההיא בינה טורמיטא
 שזי אלסא חזי: עד דמוסטרל.
 שמתמעט כדי שיכול לנולע שלמה
 ואי אים בים כינא. במעיו סרך
 עליה על ההיא בינה ויכר בה:
 ודנסקא ממעיו. שלמה דע אסא
 כו': הוס דקים נאפים בחולא.

ורמזטא אמר שמואל
 שוי אלפא דינרי
 זימני במיא חמימי
 יי עד דמתוטרטא כי
 ית (ו) כיבא סריך
 ידע אסיא מאי סמא
 יי שמואל הוה בדיק
 ממסתרינ אינשי ביתיה
 יהיה עושה בכלופסין
 בנות שבע לא יאכל
 מינא דתאיני דעברין
 דיהב עבדא לחבריה
 לפדי אמריה תמיני
 במיה דרבי אמר רבי
 הנה אנא אפילו בעריני
 הלולא לר"ש (ז) ברבי
 ששרין וארבעה אלפין
 בית גננא דין ולא
 מר ליה (ח) אם לעוברי
 על אחת כמה וכמה
 וזנו בעולם הוה כך
 מחיך ביה רבי אתיא
 בר קפרא לא דבריהן
 חייט א"ל ליהוי מר
 דכל

עושה צו: לפדי. שם תבטל של תארים: אבותינו אמרו נשינו
[היאין] במיני תענוג: נפקו על כים גנא דין. להולאת הנישואין:

(א) גמ' על לחורתא
חסרו: (ב) שם חף אורייתא
ק א"ל ויהיכא: (ג) שם
אלמא דענא דמעיל לה:
(ד) שם וחס אית ביה
כינא:

במאני דפחרא. דק
שמוק אמר ומרתו מה
את חומרת לי ויהלא איך
טמן יין בכלים מטערין
של חסד (תענית ד.) פחרא.
חסד של ילד (דוראד ב
דאס. וסרי. הכלים (סוכה
ד.) יומא דמחייך ביה
רבי אחאי פורענטא
לעלמא. סהי דוא
תמדי נהלי ישראל וכוונתו
(סוכה ד.)

[illegible]